

Sygn. akt: X C 2417/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Maria Żuchowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Elżbieta Jakubowska

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko W. S.

o zapłatę

orzeka:

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. na rzecz pozwanego W. S. kwotę 1217 zł (tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura X C 2417/15

UZASADNIENIE

Powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty (...) nr 211 we W. wniósł 30 lipca 2015 r. pozew o zasądzenie od pozwanego W. S. kwoty 5.335,51 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że roszczenie wynika z zawartej w dniu 27 lutego 2009 r. umowy bankowej, na podstawie której pozwany otrzymał określoną kwotę pieniężną od wierzyciela pierwotnego tj. G. (...) Bank, jednocześnie zobowiązując się do jej zwrotu. Mimo zobowiązania pozwany nie wywiązał się z umowy i nie spłacił należnej kwoty. Powód wskazał, że wierzytelność wobec pozwanego została na niego przelana przez G. (...) Bank na podstawie umowy z dnia 1 kwietnia 2014 r. i pomimo wezwania do zapłaty wystosowanego do pozwanego nadal pozostaje on bierny.

Dnia 19 października 2015 r. Referendarz Sądowy wydał w tutejszym Sądzie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

W ustawowym terminie pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości.

W uzasadnieniu sprzeciwu podniesiono, że strona powodowa w żaden sposób nie wykazała, że w rzeczywistości nabyła wierzytelność, przedstawiając jedynie fragmentarycznie umowę cesji oraz wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda nie mogący stanowić dowodu na istnienie dochodzonej wierzytelności. Podniesiony został również zarzut przedawnienia, albowiem umowa bankowa zawarta została w 2009 r. Wskazano również, że wątpliwości budzi wyliczenie kwoty roszczenia głównego oraz kwota odsetek.

W piśmie procesowym powoda z dnia 24 listopada 2015 r. powód potrzymał swoje stanowisko w sprawie, zaprzeczył wszelkim twierdzeniom pozwanego i przedłożył dokumenty potwierdzające jej stanowisko.

W piśmie procesowym pozwanego z dnia 3 grudnia 2015 r. pozwany ustosunkował się do pisma powoda podtrzymując podniesiony w sprzeciwie zarzut przedawnienia roszczenia zgodnie z terminem przewidzianym dla przedsiębiorców określonym w art. 118 k.c.

Sąd ustalił, co następuje:

Dnia 27 lutego 2009r. pozwany zawarł z (...) Bank S.A. (obecnie (...) Bank S.A.) umowę pożyczki gotówkowej. Na jej podstawie otrzymał do dyspozycji kwotę 3.846,65 zł, zobowiązując się do jej spłaty w 24 ratach.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- wniosek o udzielenie prostej pożyczki gotówkowej nr (...) z dnia 27.02.2009r.- k. 45 akt
- umowa prostej pożyczki gotówkowej nr (...)/ z dnia 27.02.2009 r.- k. 46-49 akt

Pozwany nie wywiązał się z ciążącego na nim zobowiązania, co spowodowało, że bank wystawił w dniu 22 marca 2010 r. bankowy tytuł egzekucyjny, a Sąd Rejonowy w Toruniu postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2010 r. nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 22.03.2010 r. – k. 50 akt
- postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu Wydział I Cywilny z 15 kwietnia 2010 r. w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu – akta I Co 2462/10

Dnia 26 lipca 2010 r. wierzyciel pierwotny (...) Bank S.A. złożył wniosek egzekucyjny, którego podstawą był wydany wcześniej bankowy tytuł egzekucyjny. Postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte 9 sierpnia 2010 r. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Krzyków B. B.. Postanowieniem z dnia 31 grudnia 2010 r. komornik ten postanowił o przekazaniu sprawy według właściwości do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu R. C..

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- wniosek egzekucyjny– k. 1 akt komorniczych
- zawiadomienie o wszczęciu egzekucji – k. 3 akt komorniczych
- postanowienie z dnia 31 grudnia 2010 r.- k. 19 akt komorniczych

W dniu 31 marca 2014 r. zawarła została umowa przelewu wierzytelności nr (...) pomiędzy (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. a Prokurą Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym (...), na mocy której wierzytelność przysługująca w stosunku do dłużnika W. S., została przelana na powoda.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- umowa przelewu wierzytelności z dnia 31 marca 2014 r. – k. 56-79 akt

Pismem z dnia 13 sierpnia 2014 r. wierzyciel pierwotny zawiadomił komornika, że wierzytelność stanowiąca przedmiot postępowania przysługująca w stosunku do dłużnika W. S., została przelana na powoda oraz wniósł o umorzenie postępowania egzekucyjnego.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- pismo z dnia 13 sierpnia 2014 r. – k. 10 akt komorniczych Km 880/11

W dniu 29 sierpnia 2014 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Toruniu wydał w związku z wyżej wskazanym pismem wierzyciela pierwotnego, postanowienie o umorzeniu postępowania w trybie art. 825 pkt 1 k.p.c.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- postanowienie z dnia 29 sierpnia 2014 r. – k.12 akt komorniczych

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów załączonych do akt sprawy. Dokumentom tym Sąd w pełni dał wiarę, ponieważ układały się w logiczną całość, a ich prawdziwość nie była w żaden sposób kwestionowana przez strony.

Bezspornym w sprawie było to, że pozwany zawarł dnia 27 lutego 2009 r. umowę bankową, na mocy której otrzymał określoną kwotę pieniężną od wierzyciela pierwotnego tj. G. (...) Bank, jednocześnie zobowiązując się do jej zwrotu w 24 ratach. Pozwany należności nie uregulował. Nie jest również podważane to, że w sprawie wydany został bankowy tytuł egzekucyjny, na podstawie którego wszczęta została egzekucja przeciwko W. S., a następnie na wniosek samego wierzyciela z uwagi na przelew wierzytelności na rzecz powoda, zgodnie z art. 825 pkt 1 k.p.c. egzekucja ta została umorzona.

Spornym w sprawie było to czy roszczenie dochodzone przez powoda uległo przedawnieniu czy też nie, a w szczególności czy umorzenie egzekucji na skutek cofnięcia wniosku egzekucyjnego przez wierzyciela pierwotnego spowodowało przerwanie biegu przedawnienia.

Zgodnie z art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Strona powodowa zawarła umowę, której przedmiotem była wierzytelność przysługująca pierwotnie bankowi, a zatem związana z działalnością gospodarczą.

W ocenie Sądu zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwanego w sprzeczności należy w całej mierze uznać za zasadny, albowiem zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2015 r. (III CZP 103/14): „Umorzenie postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela – banku, prowadzącego egzekucję na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego klauzulą wykonalności- niweczy skutki przerwy biegu przedawnienia spowodowane złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji”.

Z zebranego materiału dowodowego wynika, że wierzytelność powstała w wyniku umowy kredytu z dnia 27.02.2009r., umowa została wypowiedziana, w dniu 23.03.2010r. wystawiony został Bankowy Tytuł Egzekucyjny, klauzula została mu nadana postanowieniem z dnia 15.04.2010r. a zatem najpóźniej od tego dnia zaczął biec termin przedawnienia roszczenia. W konsekwencji należy przyjąć, że upłynął on najpóźniej dnia 15.04.2013 r. Pozew w przedmiotowej sprawie został wniesiony w dniu 30.07.2015r., a więc po upływie terminu przedawnienia.

Podkreślić należy, iż prowadzone postępowanie egzekucyjne nie spowodowało ostatecznie przerwy biegu przedawnienia. Postępowanie zostało wprowadzone wszczęte jeszcze w 2010 roku, a zostało umorzone w dniu

29.04.2014r., jednakże umorzenie nastąpiło na wniosek wierzyciela, a zatem zniweczone tym samym zostały skutki przerwy biegu przedawnienia spowodowane wnioskiem o wszczęcie egzekucji.

Biorąc pod uwagę fakt, że roszczenie, z którym wystąpił powód uległo przedawnieniu, Sąd orzekł o oddaleniu powództwa zgodnie z art. 118 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 §2 k.p.c. w myśl zasady odpowiedzialności strony za wynik procesu, zasądzając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na koszty procesu składało się: 1.200 zł tytułem zastępstwa procesowego oraz 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa.